

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/898/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113226577
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113226577.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: V. podnik K., a.s., so sídlom K., U. 1, K., T. XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Z. C., advokátom so sídlom K., K., G. M. K. X-CX proti odporcovi M. V., naposledy bytom G., J. O. X/XX, zastúpeného opatrovníkom Mgr. B. Z., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Trenčín, o zaplatenie 50,70 eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. apríla 2014, č. k. 15C/18/2014-21 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudok súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 50,70 eur a k rukám právneho zástupcu navrhovateľa náhradu trov konania v sume 16,50 eur za zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania a v sume 11,72 eur za trovy právneho zastúpenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vychádzal zo zistenia, že odporca dňa 29.01.2013 o 07:41 hod. cestoval v K. miestnou hromadnou dopravou, linkou č. XX, ktorú prevádzkuje navrhovateľ. Pri ceste bol kontrolovaný revízorom, na výzvu ktorého sa nepreukázal cestovným lístkom, pretože cestoval bez neho. Na základe tejto skutočnosti revízor spísal záznam a hlásenie o porušení tarifných a prepravných podmienok, v ktorom odporcovi uložil povinnosť zaplatiť postih vo výške 50 eur a cenu cestovného lístka v sume 0,70 eur. Podľa tvrdení navrhovateľa odporca z uvedených súm doposiaľ nič nezaplatil a to napriek tomu, že ho na to vyzval právny zástupca navrhovateľa listom zo dňa 11.03.2013. Uvedené skutočnosti vyplynuli z Hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok č. 1304181 A zo dňa 29.1.2013 a listu právneho zástupcu navrhovateľa odporkyni zo dňa 11.03.2013. Vzhľadom na v konaní zistené skutočnosti mal súd za preukázané, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že odporca porušil svoje povinnosti cestujúceho a v hore uvedený deň cestoval na trati MHD prevádzkovej navrhovateľom bez platného cestovného lístka. Preto je odporca povinný podľa citovaných ustanovení zákona o cestnej doprave zaplatiť navrhovateľovi sankčnú úhradu v sume 50 eur a základné cestovné 0,70 eur, čo spolu predstavuje 50,70 eur. Na základe týchto skutočností rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Právne vec posúdil podľa § 760 Občianskeho zákonníka, podľa § 14 ods. 1 písm. d), ods. 2 a § 17 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého úspešnému navrhovateľovi patrí náhrada trov konania v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť. V predmetnej právnej veci sa jedná o tzv. drobný spor, keď predmet konania nedosahuje výšku 1.000 eur a nejde o vec uvedenú v § 200ea ods. 2 O.s.p. /§29 ods. 6 v spojení s § 200ea O.s.p./ V konaní úspešný navrhovateľ si uplatnil trovy konania za právne zastupovanie vo výške 87,88 eur /tarifná odmena 16,60 eur za každý z troch úkonov právnej pomoci - prevzatie zastúpenia, písomná predžalobná výzva a písomný návrh na začatie konania a režijný paušál 7,81 eur za každý z týchto úkonov + 20 % DPH/

a za zaplatený súdny poplatok 16,50 eur, teda spolu 104,38 eur. Z uvedených trov konania považoval súd za dôvodné pri trovách právneho zastúpenia navrhovateľa len tarifnú odmenu a režijný paušál za dva úkony - prevzatie a príprava zastúpenia a písomný návrh na začatie konania, pretože úkon predžalobná výzva bol vykonaný mimo súdneho konania a jedná sa o príslušenstvo pohľadávky, ktoré si mal navrhovateľ uplatniť ako náklady spojené s vymáhaním istiny peňažnej pohľadávky. Uplatnené dôvodné trovy konania /16,60 x 2 + 7,81 x 2 + 9,76 eur ako 20 % DPH + 16,50 = 75,08 eur/ považoval súd za neprimerané voči uplatnenej pohľadávke 50,70 eur. Preto ich náhradu podľa § 150 ods. 2 O.s.p. súd znížil tak, že navrhovateľovi priznal iba náhradu trov konania v sume 28,22 eur, ktorá suma zahŕňa náhradu za zaplatený súdny poplatok /16,50 eur/ a 20 % z trov právneho zastúpenia /20 % z 58,58 eur = 11,72 eur/. Takáto výška náhrady trov právneho zastúpenia predstavuje primeranú odmenu právneho zástupcu navrhovateľa za zastupovanie v takejto skutkovo i právne jednoduchej veci, kedy je návrh na začatie konania podaný formulárovým návrhom na jednej strane formátu A4, kde sa menia len konkrétne údaje o odporcovi a o dni cesty odporcu a linke MHD.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokovej časti o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že súd pri svojom rozhodovaní o trovách konania nesprávne aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. rozhodol o neprimeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania, uplatnených v návrhu na začatie konania vo veci samej. Považoval za nepochybné, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p., neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Poukázal na ustálenú súdnu prax, najmä rozhodnutia Krajského súdu Bratislava sp. zn. 7Co/32/2009, sp. zn. 7Co/64/2009, ako aj iných zmeňujúcich v obdobných prípadoch. Mal za to, že k aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je primeraná len situácia, keď suma trov konania niekoľko násobne prekročí sumu ako samotná pohľadávka. Vytýkal súdu, že v odôvodnení rozsudku nedostatočne odôvodnil zníženie trov konania a to len tým, že trovy konania sú voči pohľadávke neprimerané, pričom sa nezaoberal výškou vzájomného pomeru výšky trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Domnieval, sa že niekoľko násobne vyššiu sumu je potrebné v zmysle logického výkladu dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čo v tejto prejednávanej veci nie je. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho nepochybne vyplýva záver, že súd svojím postupom odňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom. Prvostupňový súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti o výsledok konania, a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. V prejednávanej veci za účelne uplatnené trovy konania považoval zaplatenie súdneho poplatku z návrhu a minimálnu tarifnú odmenu za právne služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Poukazoval na to, že samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri zastupovaní je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si i primeranú časovú náročnosť. Uviedol, že právo účastníka nechať sa zastupovať advokátom nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené ani v tzv. drobných sporoch, a neobmedzuje ho ani Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a ktoré v bode 29 Preambuly deklaruje, že "neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy." Poukázal na to, že Krajský súd v Žiline ako odvolací súd v uznesení sp. zn. 6Co/271/2009 dospel k záveru, že navrhovateľ, ktorý bol v predmetnom drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník právo na náhradu (okrem vlastne účelne vynaložených trov) i trov spojených s poskytnutím právnych služieb, ktoré mu v označenom spore poskytol splnomocnený advokát. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o povinnosti nahradiť trovy konania tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 eur.

Opatrovník odporcu sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu / vo výroku o náhrade trov konania / bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam navrhovateľa uvádza nasledovné:

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Uvedené ustanovenie umožňuje súdu v osobitných prípadoch nepriznať alebo znížiť trovy konania, resp. ich náhradu. Naproti ustanoveniu § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré pre súd dáva takúto možnosť vo výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa, aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je zákonom viazaná len na splnenie dvoch podmienok. Prvou je skutočnosť, že ide o drobný spor a druhou skutočnosť, že trovy konania, ktorých náhradu si účastník uplatňuje, sú neprimerané voči pohľadávke, ktorá je predmetom konania. Pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. teda nie je potrebné skúmať pomery účastníkov konania.

V danej veci bola predmetom konania pohľadávka navrhovateľa na zaplatenie istiny vo výške 50,70 eur. Jedná sa teda o tzv. drobný spor, keď predmet konanie nepresahuje výšku 1 000 eur a nejde o vec uvedenú v § 200ea ods. 2 O.s.p. Tým je splnená jedna z dvoch podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Navrhovateľ, ktorý bol vo veci samej úspešný, a ktorému by podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania, si uplatnil trovy v celkovej výške 104,38 eur, z čoho zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania predstavuje 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia 87,88 eur. V pomere k predmetu konania 50,70 eur tak celkové uplatnené trovy konania navrhovateľa predstavujú 2-násobok sumy uplatnenej pohľadávky a v tomto zmysle sa preto aj odvolaciemu súdu javia ako neprimerané. Je pritom potrebné prihliadnuť nie len na trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v konaní, ale ja na ostatné uplatnené trovy konania navrhovateľa, teda aj trovy zaplateného súdneho poplatku. Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. nijakým spôsobom nerozlišuje medzi trovami právneho zastúpenia účastníka konania a ostatnými trovami účastníka konania a hovorí len o trovách konania ako takých. Je nepochybné, že ak by zákonodarca chcel týmto spôsobom rozlišovať trovy konania účastníka, tak by priamo stanovil, že neprimeranosť sa skúma v pomere k predmetu konania len pri trovách právneho zastúpenia účastníka. Okrem toho ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., ale aj § 150 ods. 1 O.s.p. rovnako neodvodzuje možnosť zníženia, prípadne nepriznania náhrady len na trovy právneho zastúpenia účastníka, ale na trovy účastníka ako také, teda bez ohľadu na to, čím sú tvorené. Gramatický a logický výklad ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. takto podľa odvolacieho súdu vedie k tomu, že neprimeranosť v pomere k predmetu konania sa skúma pri účastníkom uplatnených celkových trovách konania a rovnako tak sa aj rozhodne v rozhodnutí súdu o znížení, či nepriznaní náhrady, týka sa celých uplatnených trov konania.

V danej veci preto odvolací zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že boli splnené všetky podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Miera zníženia náhrady trov konania navrhovateľa tak, ako o nej rozhodol súd prvého stupňa, sa nejaví ako neprimeraná a odvolací súd sa s ňou plne stotožňuje.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnil (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .